

«Και αναλαβόντες

**την πανοπλίαν
του Σταυρού, τω εχθρώ αντιμαχησώμεθα»
(Ύμνος της Εκκλησίας)**

Θα πρέπει τώρα να τονίσουμε την αλήθεια, ότι η μετάνοια και η Εξομολόγηση εξαλείφει μεν τις αμαρτίες , αλλ' όχι και την κλίση μας προς το κακό. Η άφεση, ενώ μας απαλλάσσει από το βάρος της ενοχής, δεν μας κάνει άτρωτους και στο μέλλον από «τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα». Ατονεί μεν κάπως τη δύναμη των παθών, μετά τη μετάνοια, αλλά θα χρειασθεί αγώνας και προσπάθεια εντατική, για να ξεριζωθούν οι κακίες να περιορισθούν τα πάθη, να λείψουν τα ελαττώματα.

Η ψυχή όταν είναι υποδουλωμένη, μάλιστα για μακρύ διάστημα, στην αμαρτία, εξασθενίζει επικίνδυνα, νοσεί βαριά. Και βέβαια συγχωρούνται με την Εξομολόγηση οι αμαρτίες οσονδήποτε μεγάλες και πολλές κι αν είναι, μένει όμως η καχεξία στην ψυχή και θα πρέπει να αναλάβει ο χριστιανός ηρωικό αγώνα, για να αποκτήσει και πάλι η ψυχή του την ευρωστία και την υγεία την πρώτη, και να σταθεροποιηθεί μέσα του η αρετή. Συμβαίνει, δηλαδή, και εδώ κάτι παρόμοιο με τις αρρώστιες του σώματος. Όταν αρρωστήσει βαρεια το σώμα και καθηλωθεί για πολύ καιρό στο κρεβάτι κάποιου νοσοκομείου και ταλαιπωρηθεί από πόνους δυνατούς και καταβληθεί από υψηλό πυρετό, έχει ανάγκη από ανάρρωση διαρκείας. Σταμάτησαν μεν τώρα οι πόνοι, έπεσε ο πυρετός, εξολοθρεύτηκαν με τα φάρμακα τα διάφορα μικρόβια. Παραμένει όμως αδύναμος και καχεκτικός ο οργανισμός. Και γι' αυτό υπάρχει ανάγκη προσεκτικής δίαιτας , αποχής από

κοπιαστική εργασία, τόνωσης με ενέσεις και καλής διατροφής και ανάπαυσης και προφυλάξεως από το ψύχος κ.λ.π. Κι αυτό μέχρι να δυναμώσει και πάλι το σώμα, να ανακτήσει τις δυνάμεις και την ευρωστία του και να κατορθώσει να ανταπεξέλθει στον αγώνα της ζωής.

Έτσι και η ψυχή. Βγαίνει, βέβαια, καθαρή, και «υπόπτερος» από το ιερό εξομολογητήριο. Παραμένει, όμως, μια καχεξία, μια αδυναμία, μια πνευματική ατονία μέσα της. Και θα χρειασθεί να προσέξει ο χριστιανός, να εφαρμόσει μια πνευματική δίαιτα, να αγωνισθεί για να διατηρήσει τη λευκότητα της ψυχής του και την καθαρότητα της καρδιάς του. Διαφορετικά, έπειτα από λίγο θα λερωθεί και πάλι, θα αμαρτήσει εκ νέου. Διότι θα παρασυρθεί σαν το «φτερό στον άνεμο» από τη δελεαστική βοή των σειρήνων της αμαρτίας. Όταν ο Κύριος θεράπευσε τον επί 38 έτη παράλυτο της Βηθεσδά, του είπε τα βαρυσήμαντα εκείνα λόγια: «ΐδεύγιης γέγονας· μηκέτι άμάρτανε, ίνα μη χεϊρόν σοί τι γένηται.» (Ιω. 5,14). Δεν αρκεί, δηλαδή, να βγει κανείς λευκός και μεταμορφωμένος από το εξομολογητήριο. Πρέπει στη συνέχεια να αγωνισθεί για να διατηρήσει «άσπιλον και αμόλυντον» τον χιτώνα της ψυχής του, «καθαρόν από ρύπου», λευκό και εξαγνισμένο. Αλλά για να το κατορθώσει αυτό, κάθε αγωνιζόμενος χριστιανός θα πρέπει:

1. Να πάρει σταθερή απόφαση εκκοπής του κακού

Η επιτυχία στην περαιτέρω πνευματική ζωή εξαρτάται κατά πολύ από τη δύναμη απόφασης του μετανοήσαντος...

... Και η γραμμή αυτή μπορεί να συνοψισθεί στην ωραιότατη προτροπή του ψαλμού: «έκκλινον άπό κακού καί ποιήσον άγαθόν» (33, 15) , που συνθέτει το πνεύμα της αγωνιστικότητας και σημαίνει την απόφαση άρνησης της αμαρτίας και ολοκληρωτικής αφοσίωσης στα έργα της αρετής.

2. Να μισήσει το κακό και την αμαρτία

Θα πρέπει εκείνος που πήρε τη μεγάλη απόφαση να αντιδράσει στο κακό, στη συνέχεια να καλλιεργήσει μέσα του το μίσος και την απέχθεια προς κάθε τι αμαρτωλό ...

Να μελετά για να πείθεται και να διαβάζει για να σιγουρεύεται πότε είναι θανατηφόρα η αμαρτία. Και υπάρχουν τόσα χωρία της Αγίας Γραφής για να τονίσουν μέσα μας την καταστρεπτική της επίδραση στον ψυχικό και σωματικό μας οργανισμό...

3. Να προσέξει ιδιαίτερα τα ασθενή σημεία του χαρακτήρα του

Ο διάβολος εκμεταλλεύεται τις αδυναμίες μας και επιτίθεται στα πιο ευαίσθητα σημεία μας...

4. Να αποφεύγει αιτίες και αφορμές για αμαρτία.

Αφού θα αποκτήσει γνώση των ασθενών του σημείων, των αδυναμιών και των ελαττωμάτων του, θα πρέπει τώρα ο χριστιανός να προσπαθήσει, ώστε να αποφεύγει κάθε τι το οποίο θα ξυπνήσει τα πάθη στην ψυχή του. Να αποφεύγει

κάθε αιτία και αφορμή που θα μπορούσε να τον παρασύρει...

5. Να μην αφήνει τον εαυτό του χωρίς πνευματική τροφοδοσία.

Ο θρησκευτικά αδιάφορος βίος δημιουργεί το κατάλληλο κλίμα για την ανάπτυξη της αμαρτωλής ζωής. Η έλλειψη μεταφυσικής σκέψης και πνευματικού ενδιαφέροντος ανοίγει διάπλατα την θύρα προς την απατηλή αμαρτία...

... Διαπράττουμε μέγιστο έγκλημα κατά του εαυτού μας , όταν αφήνουμε να πάθει πνευματική αβιταμίνωση. Δεν είναι νοητή χριστιανική ζωή χωρίς πνευματική τροφοδοσία. Θα χρειαστεί, λοιπόν, ο μετανοήσας, αλλά και κάθε χριστιανός που αγωνίζεται, να μελετά την Αγία Γραφή και άλλα οικοδομητικά βιβλία. Να συχνάζει σε κηρύγματα και χριστιανικές συγκεντρώσεις. Να παρακολουθεί ανελλιπώς της ιερές Ακολουθίες. Να μετέχει στα χαριτόβρυτα Μυστήρια της Εκκλησίας και μάλιστα στη θεία Κοινωνία και να συναναστρέφεται πνευματικούς και καταρτισμένους ανθρώπους.

Ακόμη δε να προσεύχεται θερμά προς τον Κύριο, τον μόνο Δυνατό. Ο πιστός με τη προσευχή γίνεται δυνατός, διότι , διότι συνδέεται με τον Παντοδύναμο Κύριο. Εκείνος που προσεύχεται συχνά με πίστη και ζέση πνεύματος, έχει τη βοήθεια του Θεού κι αυτά που στους άλλους φαίνονται ακατόρθωτα , τα πετυχαίνει εύκολα, εφόσον έχει τον Θεό σύμμαχό του.

Μόνο μέσα σε μια τέτοια ανώτερη ζωή είναι δυνατή η αναγέννηση τη καρδιάς, η εκρίζωση των κακιών και η απαλλαγή από τα δόλια δίχτυα της αμαρτίας. Κάθε άλλη μέθοδος θα αποτύχει και θα οδηγήσει σε νέες πτώσεις και νέα ναυάγια.

Πρόσεξε , λοιπόν, αδελφέ τα σημεία που ιδιαίτερα σου τονίσαμε. Εφάρμοσέ τα. Αγωνίσου τον καλό αγώνα. Τον αγώνα της ηθικής σου ανύψωσης. Και μην επαναπαυθείς στους καρπούς της αφέσεως. Αν με αγωνιστική διάθεση θελήσεις να πολεμήσεις το κακό, που χρόνια τώρα έχει ριζώσει βαθιά μέσα σου, τότε να είσαι βέβαιος ότι θα γίνεις μακάριος , ευτυχής και ευδαίμων. Θα νιώσεις το νόημα της πραγματικής ελευθερίας μέσα σου, της εν Χριστώ ελευθερίας. Θα γίνεις ο κύριος του εαυτού σου. Ο νικητής της ζωής. Και ο Πνευματικός με τις συμβουλές του ή και με τον κανόνα, που δυνατόν θα σου βάλλει, θα σε βοηθήσει στην ανάπτυξη της πνευματικής σου ζωής. Αλλά κι εσύ πρέπει να τον βοηθήσεις αν αγωνίζεσαι συνεχώς για να βελτιώσεις τον εαυτό σου. Αν προσέξεις ό,τι σου είπε και το εφαρμόσεις με θρησκευτική ευλάβεια και ακρίβεια, τότε λαμπρό ανοίγεται ενώπιον σου το στάδιο της πνευματικής σου καρποφορίας. Διότι, μη το λησμονείς ποτέ: Η καρποφορία βρίσκεται πάντοτε στο τέρμα μιας σκληρής και εντατικής περιόδου εκχέρσωσης, σποράς και συστηματικής καλλιέργειας.

Από το βιβλίο: «ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ»

Μητροπολίτου πρ. Πειραιώς ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ

ΑΘΗΝΑ 2012

Εκδόσεις: "ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ

Πηγή: oparadeisos.wordpress.com